

Kommende «nazi-elite» i Østerrike?

Seiersmaktene og tekniske beviser

Av Arne Borgir, Oslo

Da jeg skrev inseratet som Aftenposten tok inn 3/12, var det min hensikt å gi en rimelig forklaring på endel østerrikske studenters TV-opptreden. Med tanke på den økende makt og innflydelse som blir tysktalende til del, antok jeg at det kunne ha noen offentlig interesse. Innlegget var kortfattet og ett av de korteste under rubrikken Kort sagt den dagen. Det ante meg ikke at jeg kunne bli gjenstand for et så erryptivt følelsesutbrudd som det professor dr. Leo Eitinger presterte 10/12, og selvsagt kan man i ettertid angre på å ha beveget seg inn i et verbalt minefelt.

Jeg har overveiet å la hans svært omfattende innlegg bli stående uimotsagt. De personlige angrepene på meg er dog av en slik karakter at det ikke kan komme på tale.

La det være sagt med én gang: Jeg betviler ikke konsentrasjonsleirenes eksistens og fangers umenneskelige lidelser. Når jeg likevel trekker frem noen eksempler på hva de østerrikske studentene kan ha påberopt seg, skyldes det at dr. Eitinger tydeligvis anser alt for historieforskning som han ikke kan godta.

Biografi om Hitler

I 1976 utga Pulitzerpris-vinneren John Toland en biografi om Hitler på forlaget

Ballantine Books, New York. Boken er ialt på 1035 sider, og på side 761/76 omtales en tysk jurist ved navn Konrad Morgen. Han tilhørte SS, juridisk avdeling, og hans arbeidsfelt var korrupsjon og fangemishandling i leirene. Sitt arbeide utførte han med grundighet, hvilket førte til at bl.a. kommandanten for Buchenwald, Karl Koch, ble stilt for retten, dømt til døden og henrettet av tyskerne selv.

Den 30. september 1943 sendte SS Obergruppenführer Oswald Pohl, sjef for SS-kontoret for økonomisk administrasjon, en rapport til Himmler hvorav det fremgikk at dødsprosenten i konsentrasjonsleirene var redusert fra 8,5% i juli 1942 til 2,83% i juni 1943. Himmler hadde den 28. desember 1942 gitt følgende ordre: «Med alle midler må dødsprosenten i konsentrasjonsleirene reduseres.» Rapporten finnes blant Nürnberg militære domstols dokumenter.

Fred A. Leuchter er en amerikaner som ble født under krigen. Han er ekspert på alle typer eksekusjonsutstyr, herunder gasskamre. I den egenskap har han vært konsulent for mange amerikanske stater, og også for regjeringen i spørsmål som har med eksekvering av dødsstraffer å gjøre. Han har også stått for leveranser av utstyr.

Leuchter har besøkt Auschwitz, Birkenau og Majdanek, hvor han har eksaminert rom hvor gassing skal ha funnet sted, og han tok også prøver for senere kjemiske analyser. I en rapport utelukker han at gassing av mennesker kan ha vært gjennomført i de lokaler og med de rutiner som er beskrevet. Utgivelsen av rapporten medførte at hans undersøkelser ble omstridt. Etter hva jeg personlig har kunnet bringe i erfaring, skal det ikke være reist noe søksmål mot Leuchter og hans rapport, og det er da heller ikke avsagt noen dom. I Tyskland, hvor man er særlig ømfintlige og strenge med litteratur som angår forhold i Det tredje riket, er rapporten i ren form, uten kommentarer, tillatt solgt.

Om nå dr. Eitinger tror at jeg vil overfalle ham med påstander, må jeg nok skuffe ham. Jeg har mine tvil. Men jeg må spørre: Hvorfor sørget ikke seiersmaktene og deres efterforskere for å sanke så meget og allsidig teknisk bevismateriale at man for ettertiden aldri skulle bli stilt overfor spørsmål og påstander som man ikke kunne avvise uten å ty til fortolkninger? Siden mai 1945 har man hatt fullt herredømme over øste-

dene. Hvorfor var man mer opptatt av vidneutsagn og filmopptak?

Blod er tykkere enn vann

Jeg venter ikke at mine opplysninger skal antas som bevis siden jeg heller ikke har fremsatt noen påstand for egen del. Men jeg har påvist hvorfor noen østerrikske studenter mener å ha grunnlag for å forfekte oppfatninger som har vært enerådende og beskyttet i 45 år, samt hvorfor de ikke nødvendigvis behøver å tilhøre noen «nazi-elite» av den grunn. Blod er tykkere enn vann. De avviser å tenke dårlig om sine foreldre og besteforeldre. Å lukke øynene for en tendens som er i utvikling og forvente at andre blindt skal gjøre det samme, finner jeg betenkelig. President Ronald Reagans besøk på soldatkirkegården Bitburg, hvor blant andre også soldater fra Waffen-SS ligger begravet, sier noe om retningen på utviklingen. Besøket skjedde tross intense protester fra visse hold. I sine memoarer sier Reagan at han ikke angreir på besøket.

Jeg forstår ikke hvorfor professor Eitinger kommer med et så sterkt angrep på min person. Jeg synes det er unødvendig og trist at en aktet mann henfaller til mistenkeliggjøring og bruk av skjellsord.

A 17/12-90.

105568